

CBE 135-2018 reparatiemogelijkheid scriptie

UITSPRAAK

in het geding tussen X, woonachtig te Grijpskerk, hierna ook te noemen appellante

en

de examencommissie tandheelkunde en geneeskunde van de faculteit medische wetenschappen, hierna ook te noemen verweerder,

inzake het niet toekennen van een reparatiemogelijkheid voor de bachelorscriptie behorende bij het onderwijsonderdeel Wetenschappelijke Scholing 3 van de bacheloropleiding tandheelkunde

I. Aanduiding van het bestreden besluit

Het besluit van verweerder van 8 maart 2018, door verweerder verzonden per email op 20 maart 2018, waarbij het verzoek van appellante om een reparatiemogelijkheid voor de bachelorscriptie behorende bij het onderwijsonderdeel Wetenschappelijke Scholing 3 van de bacheloropleiding tandheelkunde werd afgewezen.

II. Zittingsgegevens

Het beroep is behandeld in een openbare zitting op donderdag 19 juli 2018 waar appellante is verschenen en waar verweerder is verschenen in de personen van W, Z en Q. voorzitter, lid en ambtelijk secretaris van de examencommissie.

I. Ontstaan en loop van het geding

Appellante diende op 2 februari 2018 een verzoek in bij verweerder om een reparatiemogelijkheid voor haar bachelorscriptie. Dit verzoek wordt afgewezen bij besluit van 8 maart 2018, verzonden op 20 maart 2018. Via CLRS dient appellante op 30 april 2018 beroep in tegen dit besluit bij het College van Beroep voor de Examens (CBE). Er vindt geen schikkingsgesprek plaats. Op 18 juni 2018 dient verweerder een verweerschrift in, waarna het beroep wordt behandeld op de zitting van 19 juli 2018.

IV. Standpunten van partijen

Het standpunt van **appellante**, zoals neergelegd in de stukken en ter zitting toegelicht, kan zakelijk als volgt worden weergegeven.

Appellante heeft in augustus 2017 beroep ingediend tegen de uitslag van haar bachelorscriptie. Er is toen een schikking met verweerder tot stand gekomen, inhoudende dat zij in de gelegenheid werd gesteld om tekortkomingen in de scriptie te repareren. Helaas heeft deze reparatie niet tot een voldoende geleid. Daarom heeft zij verweerder op 2 februari 2018 nogmaals verzocht om een reparatiemogelijkheid. Verweerder heeft dit verzoek afgewezen en daar is appellante het niet mee eens.

Zij voert aan dat haar scriptie veel te streng is beoordeeld. Het is haar ook onduidelijk welke norm wordt gehanteerd bij de beoordeling. Appellante heeft het gevoel dat haar harde werken en alle tijd die zij in het scriptieproces heeft gestoken niet worden gewaardeerd.

Appellante had het cijfer 7.5 van haar scriptiebegeleider gekregen. De examiner vond de scriptie echter onvoldoende. Hoe kan dit verschil worden verklaard? Bij iedere beoordeling komen er weer nieuwe punten van kritiek naar voren die niet eerder zijn benoemd.

De consequentie van het behalen van het cijfer 5.4 is enorm groot voor de studievoortgang. Appellante moet het gehele vak Wetenschappelijke Scholing opnieuw doen. Dit kost appellante twee jaar. Dit heeft ook grote financiële consequenties. Daarom vraagt appellante om een extra reparatiemogelijkheid voor haar scriptie. Appellante wijst er nog op dat zij van het oude cohort is en zij vindt dat zij een kans moet krijgen om haar scriptie volgens de richtlijnen van het nieuwe cohort te schrijven. Tot slot verzoekt zij om haar scriptiebegeleider te betrekken bij de beoordeling van de scriptie door de examiner.

Verweerder heeft zich blijkens de stukken en het verhandelde ter zitting, zakelijk weergegeven op het volgende standpunt gesteld. Appellante voert aan dat zij het niet eens is met de laatste beoordeling van haar bachelorscriptie. De beoordeling van de examiner heeft zij op 29 januari 2018 ontvangen. Tegen deze beoordeling heeft appellante geen beroep ingesteld, waardoor dit cijfer rechtens is komen vast te staan. Verweerder voert aan dat de beoordeling in deze procedure ook niet ter discussie kan staan in deze procedure omdat verweerder de beoordeling niet heeft gegeven en bovendien niet kan en mag treden in een beoordeling door de examiner. Verweerder gaat derhalve niet in op de beroepsgronden over de inhoudelijke beoordeling van de bachelorscriptie. Overigens heeft verweerder wel meerdere gesprekken gevoerd met appellante over de beoordeling.

De bachelorscriptie behoort tot de onderwijseenheid Wetenschappelijke Scholing 3. Appellante heeft vier maal een onvoldoende behaald voor dit onderdeel. Het uitgangspunt is dat studenten eenmalig de gelegenheid krijgen om een onvoldoende resultaat voor dit onderdeel te repareren. Dit is ook als zodanig opgenomen in de Tentamenvereisten Wetenschappelijke Scholing 3. Deze behoren tot de Richtlijnen en Aanwijzingen van de Examencommissie en zijn terug te vinden in de studiegids Tandheelkunde en op Nestor.

In augustus 2017 heeft appellante haar bachelorscriptie ingeleverd. Na een onvoldoende beoordeling heeft appellante conform voornoemde regelgeving een reparatiemogelijkheid gekregen. Eind augustus 2017 is de tweede versie ook met een onvoldoende beoordeeld. Eigenlijk zou appellante de bachelorscriptie volgens de regelgeving opnieuw moeten schrijven. Gelet op de situatie van appellante is hiervan afgeweken en heeft een onafhankelijke beoordelaar de tweede versie beoordeeld. Hier kwam ook een onvoldoende uit. Appellante heeft toen de kans gekregen om de nieuwe feedback te verwerken. Dit was een tweede reparatiemogelijkheid. Op 18 januari 2018 is wederom een onvoldoende gegeven. Appellante heeft toen nog een derde mogelijkheid gekregen om haar scriptie te repareren. Op 29 januari 2018 behaalde zij wederom een onvoldoende, waarna verweerder heeft besloten dat er geen vierde reparatiemogelijkheid wordt geboden.

Verweerder beseft dat de consequenties van de onvoldoendes groot zijn. Mede daarom heeft verweerder meerdere keren besloten om af te wijken van de Tentamenvereisten. Er zitten echter grenzen aan hoe coulant verweerder kan zijn en verweerder is van mening dat die grenzen bij het vierde onvoldoende resultaat bereikt zijn.

Appellante dient de gehele onderwijseenheid Wetenschappelijke Scholing opnieuw te volgen. Dit duurt echter geen twee jaar zoals appellante aanvoert. De genoemde periode van twee jaar is een uiterste periode. Verweerder juicht het toe als appellante eerder onderdelen inlevert. Met het oog op de patiëntveiligheid heeft verweerder besloten dat appellante moet laten zien dat haar tandheelkundige handvaardigheid op orde is voordat zij aan de masteropleiding kan beginnen. Het is namelijk ruim twee jaar geleden dat appellante dit soort onderwijs heeft gevolgd. Hetzelfde geldt voor het theoretische onderwijs. Het wettelijke uitgangspunt is dat tentamenresultaten onbepaald geldig zijn en dat de geldigheidsduur uitsluitend kan worden beperkt indien de getentamineerde kennis of inzicht aantoonbaar is verouderd. Verweerder acht het gelegitimeerd om te onderzoeken of de kennis van appellante nog voldoet gezien het feit dat een vijftal onderdelen reeds in 2009-2011 zijn behaald.

Verweerder is van mening dat door het betreden besluit een balans is gevonden tussen het zoveel mogelijk beperkt houden van de studievertraging enerzijds en de maatschappelijke verantwoordelijkheid en patiëntveiligheid anderzijds.

Verweerder verzoekt tot slot tot ongegrondverklaring van het beroep.

V. Beoordeling

Wat betreft de inhoud van het beroep wijst het College erop dat het ingevolge artikel 7.61 lid 2 Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (WHW) moet toetsen aan het recht. Aan de orde is dan de vraag of een rechtsregel of rechtsbeginsel is overtreden. Het College toetst of verweerder op goede gronden tot zijn oordeel is gekomen.

Het College constateert dat er geen beletselen zijn in de sfeer van de ontvankelijkheid. Het bestreden besluit is weliswaar gedateerd op 8 maart 2018, maar tussen partijen staat niet ter

discussie dat het besluit eerst per email van 20 maart 2018 is verzonden, waardoor het beroepschrift binnen de beroepstermijn van zes weken is ingediend.

Appellante is het niet eens met het besluit van 8 maart 2018. In haar beroepschrift gaat appellante in op de inhoudelijke beoordeling van haar bachelorscriptie. Naar het oordeel van het College is de inhoudelijke beoordeling geen onderwerp van het bestreden besluit zoals verweerder al aangeeft, zodat de beroepsgronden die hierop betrekking hebben geen behandeling behoeven.

Voorts voert appellante aan dat zij een nieuwe reparatiemogelijkheid wil. Hiertoe overweegt het College het volgende.

Het College constateert dat er binnen de studie tandheelkunde regelgeving is over het toekennen van een reparatiemogelijkheid voor de bachelorscriptie. In onderhavig geval is dat paragraaf C lid 2 van de Tentamenvereisten Wetenschappelijke Scholing 3, behorende bij de Richtlijnen en Aanwijzingen van de Examencommissie:

"Bij een onvoldoende voor de bachelorscriptie kan de student een aangepaste, tweede versie, inleveren".

Voorts bepaalt Paragraaf D van de tentamenvereisten:

"Indien de student na de herhalingsperiode opnieuw geen voldoende resultaat heeft behaald op de onderwijseenheid Wetenschappelijke Scholing 3, dan wordt opnieuw het resultaat Onvoldoende opgenomen in de studievoortgang van de student".

Verweerder heeft aangevoerd dat appellante drie maal een reparatiemogelijkheid is geboden in afwijking van voornoemde regelgeving. Appellante heeft dit niet bestreden. Het College oordeelt dat aan appellante al meer reparatiemogelijkheden zijn toegekend dan waar zij strikt genomen recht op had. Er is geen verplichting voor verweerder om een vierde reparatiemogelijkheid aan te bieden aan appellante. Aldus komt het bestreden besluit het College niet onredelijk of onzorgvuldig voor.

Gelet op het vorenstaande komt het College tot de conclusie dat het bestreden besluit in stand kan blijven.

VI. Beslissing

Het College van Beroep voor de Examens verklaart het beroep van appellante ongegrond.

Aldus vastgesteld op 11 september 2018 door mr. dr. E. van Wolde, voorzitter, mr. dr. H.D. Tolsma en M. van Dokkumburg, leden, in tegenwoordigheid van mr. M.E.A. Donkersloot, secretaris.

voorzitter

secretaris

Ingevolge de Algemene wet bestuursrecht en artikel 7.66 van de Wet op het Hoger onderwijs en Wetenschappelijk onderzoek kan door appellante binnen zes weken na toezending van deze beschikking beroep worden aangetekend bij het CBHO (College van Beroep voor het Hoger Onderwijs), postbus 16137, 2500 BC te Den Haag.